

**Albert Kvium,
Horsens**

Tidligere politiassessor i Horsens, Albert Kvium, er død efter længere tids svær sygdom, 72 år.

Albert Kvium var i flere henseender et usædvanligt

menneske. Han formåede i sig at forene en skarp juridisk hjerne med et varmt hjerte. Samtidig med at han førte et forbilledligt familieliv med sin kone og sine otte børn.

Albert Kvium tog sin juridiske embedseksamen i 1946 og blev derefter ansat ved Københavns Politi som sekretær. I 1949 blev han politifuldmægtig på Bornholm, og tre år senere flyttede han til Horsens. For tre år siden, da *sygdommen* var ved at plage ham, tog han sin afsked. På det tidspunkt var han 1. assessor.

Han blev respekteret for

den grundighed og akkurate- se, han lagde for dagen. I en retssal, hvor han var anklager, blev han kendt og anerkendt som en mand, der flittigt og samvittighedsfuldt havde sat sig ind i sagerne, og de mennesker, der stod anklaget, kunne altid være sikre på, at retfærdigheden var bag, når han forelagde en sag.

Det indebar, at Albert Kvium aldrig var dømmende. Hverken her eller i andre af livets forhold. Han viste stor forståelse også for dem, der var kommet i knibe. Heri lå hans dybe respekt for med-

mennesket, og det havde i høj grad også noget at gøre med hans stærke tro, der hjalp ham igennem de sidste svære stunder.

Inden for den katolske kirke var Albert Kvium meget aktiv. Han afsluttede for kort tid siden udarbejdelsen af nye vedtægter for den katolske skoleforening. I 50'erne blev han formand for menighedsrådet ved den katolske kirke i Horsens, og i 1975 overtog han tillige hvervet som formand for Sct. Ibs Skole. Her øvede han en betydelig indsats, og i sit arbejde lagde han

stor tålmodighed for dagen både over for børn og voksne.

Albert Kvium byggede hele sin tilværelse på omsorg for de mennesker, der omgav ham, og han var en god og trofast ven. På trods af sine gøremål stod familien i centrum for ham. For hans kone og otte børn er hans død et stort tab. For de mange, der i øvrigt kom ind på livet af Albert Kvium, vil han stå som et menneske, der ikke var bange for at øse af sit rige sind. (P.N.)